

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

Ideiglenes változat

P9_TA-PROV(2020)0257

Az európai erdőgazdálkodási stratégia – a további lépések

Az Európai Parlament 2020. október 8-i állásfoglalása az európai erdészeti stratégiáról – a további lépések (2019/2157(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2019)0640), a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiáról szóló, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380), valamint az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i¹ és a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP 15) szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására²,
- tekintettel az Európai Unió által 2014. június 23-án ratifikált, az erdőkről szóló New York-i nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2018. december 7-i „Az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtása terén elért előrehaladás” című bizottsági jelentésre (COM(2018)0811),
- tekintettel az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégiáról szóló, 2015. április 28-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló, 2019. július 23-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0352),
- tekintettel az uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtása terén elért előrelépésekről és az új erdőgazdálkodási stratégiai keretről szóló, 2019. április 15-i tanácsi következtetésekre (08609/2019);

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.

² Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0015.

³ HL C 346., 2016.9.21., 17. o.

- tekintettel az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről szóló 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ és az azt követő, az inváziós fajok, köztük fafajok listáját frissítő végrehajtási rendeletekre,
- tekintettel az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2018. december 7-i „Az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtása terén elért előrehaladás” című jelentésről szóló, 2019. október 30-i EGSZB-véleményre,
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IBPES) által a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatban 2019. május 31-én kiadott globális értékelő jelentésre,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Európa környezete - helyzetkép és kilátások 2020-ban: ismeretek a fenntartható Európára való átmenetért” című, 2019. december 4-én közzétett jelentésére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának az uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtásáról szóló, 2019. április 10–11-i véleményére,
- tekintettel a 2020-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia félidős értékelésére,
- tekintettel az aktualizált uniós biogazdasági stratégiára;
- tekintettel a 2050-ig tartó időszakra szóló éghajlatváltozási stratégiára;
- tekintettel az aktualizált uniós biogazdasági stratégiáról szóló, 2019. november 29-i tanácsi következtetésekre²,
- tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773),
- tekintettel a Régiók Bizottságának az uniós erdőgazdálkodási stratégia félidős értékeléséről szóló, 2018. május 16-i véleményére³,
- tekintettel az „Innovatív Unió” és az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezéseket magában foglaló Európa 2020 stratégiára;
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére,

---

¹ HL L 317., 2014.11.4., 35. o.

² https://ec.europa.eu/knowledge4policy/publication/council-conclusions-updated-eu-bioeconomy-strategy-29-november-2019_en

³ HL C 361., 2018.10.5., 5. o.

- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0154/2020),
  - tekintettel az uniós tagállamoknak a Biológiai Sokféleség Egyezmény, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) és az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény (UNCCD) keretében vállalt kötelezettségeire,
- A. mivel az EU belső és nemzetközi kötelezettségvállalásai – például az európai zöld megállapodás, az ENSZ fenntartható fejlődési céljai, a Kiotói Jegyzőkönyv, a Párizsi Megállapodás végrehajtása és a kibocsátásmentes társadalom létrehozása – nem teljesíthetők az erdők és az erdőalapú ágazat által gyakorolt kedvező éghajlati hatások és az általuk nyújtott egyéb ökoszisztéma-szolgáltatások nélkül;
  - B. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés nem tesz említést közös uniós erdészeti politikáról, és az erdők kezelése a tagállamok felelősségi körébe tartozik; mivel ugyanakkor az EU szakpolitikai és iránymutatásai – többek között az EUMSZ energetikai, környezetvédelmi és mezőgazdasági vonatkozású 4. cikke –révén régóta hozzájárul a fenntartható erdőgazdálkodáshoz és a tagállamok erdészeti döntéseéhez;
  - C. mivel az erdők és a teljes erdőalapú értéklánc alapvető fontosságú a körforgásos biogazdaság továbbfejlesztéséhez, mivel munkahelyeket teremtenek, biztosítják a vidéki és városi területek gazdasági jólétét, az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtanak, egészségügyi előnyökkel járnak, védik a hegyvidéki, szigeti és vidéki régiók biológiai sokféleségét és jövőbeli kilátásait, és küzdenek az elsivatagosodás ellen;
  - D. mivel a megfelelően finanszírozott, magas színvonalú kutatás, innováció, információgyűjtés, adatbázis-fenntartás és -fejlesztés, valamint a bevált gyakorlatok és az ismeretek megosztása a legfontos az EU többfunkciós erdeinek jövője és az egész erdőalapú értéklánc szempontjából, tekintettel a rájuk nehezedő, fokozódó elvárásokra, valamint arra, hogy ki kell aknázni a társadalom előtt álló különféle lehetőségeket, és meg kell felelni a társadalmi kihívásoknak;
  - E. mivel az erdők természeti örökségünk részét képezik, ezért őriznünk és óvnunk kell azokat, és mivel ennek az örökségnek a helyes kezelése alapvető fontosságú ahhoz, hogy virágozhasson és a biológiai sokféleség forrása, valamint gazdasági, idegenforgalmi és társadalmi erőforrás legyen;
  - F. mivel a KAP keretében az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap eszközöket és erőforrásokat biztosított az erdészeti ágazat támogatására, és ennek a 2020 utáni időszakra vonatkozó KAP keretében is így kell maradnia, erős hangsúlyt helyezve a fenntartható erdőgazdálkodásra;
  - G. mivel az Unió erdőinek mintegy 60%-a 16 millió erdőtulajdonos magántulajdonában van; mivel a magántulajdonban lévő erdők átlagos mérete 13 hektár, miközben a magán-erdőtulajdonosok mintegy kétharmada 3 hektárnál kevesebb erdővel rendelkezik;
  - H. mivel a fenntartható erdőgazdálkodással összhangban kezelt erdők rendkívül fontos szerepet játszanak a vidéki területek munkahelyeinek garantálásában, kedvező hatással vannak az emberi egészségre, ugyanakkor pedig létfontosságú módon hozzájárulnak a környezethez és a biológiai sokféleséghez;

- I. mivel az éghajlatváltozás mérséklését és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedések az erdők esetében összefüggenek egymással, amennyiben az egyes vonatkozásokat ki kell egyensúlyozni, és ösztönözni kell az azok közötti szinergiákat, különösen a tagállamok alkalmazkodást célzó stratégiai és tervei keretében;
- J. mivel az egyes európai erdők és azok helyzete eltérő, és ezért eltérő módon, de mindig a gazdasági, társadalmi és környezeti funkcióik javítását szem előtt tartva kezelendők;
- K. mivel a legkülső régiók rendkívüli biodiverzitással bíró ökoszisztémákkal rendelkeznek, amelyek megőrzése alapvető fontosságú;
- L. mivel az erdők biológiai sokféleségének csökkenése jelentős környezeti, gazdasági és társadalmi következményekkel jár;
- M. mivel a talajminőség kulcsfontosságú szerepet játszik az olyan ökoszisztéma-szolgáltatások biztosításában, mint a vízszűrés és -tárolás, ezáltal pedig az árvízvédelem és az aszály elleni védelem, a szénmegkötés, a biológiai sokféleség és a biomassza-utánpótlás terén; mivel a talajminőség javítása – például egyes régiókban a tűlevelű erdők állandó lombhullató erdőkké alakítása révén – gazdasági kihívásokkal teli folyamat, amely évtizedeket vesz igénybe;
- N. mivel az erdőktől és az erdészettől egyre inkább elszakadó európai társadalom figyelmét fel kell hívni a fenntartható erdőgazdálkodás kulcsfontosságú szerepére, hangsúlyozva azt a sokféle előnyt, amelyet az erdők gazdasági, társadalmi és környezeti, valamint kulturális és történelmi szempontból nyújtanak;
- O. mivel az erdők, amellett, hogy nagy mennyiségű szén-dioxidot kötnek meg, jótékony hatással vannak az éghajlatra, a légkörre, a biológiai sokféleség megőrzésére, segítik a vízfolyások és víztestek kezelését, megvédik a talajt a víz és szél általi eróziótól és egyéb hasznos természetes tulajdonságokkal is rendelkeznek;
- P. mivel az európai erdők közel 23%-a Natura 2000 területeken található, de egyes tagállamok esetében ez az arány több mint 50%, a Natura 2000 területeken található természetes élőhelyeknek pedig közel felét erdő teszi ki;
- Q. mivel az erdők mind az elsődleges erdei termékek – például a fa –, mind értékes másodlagos termékek – például gombák, szarvasgombák, fűszernövények, méz és bogyók – forrásai lehetnek, amelyek nagyon fontosak az Unió egyes régióinak gazdasági tevékenységei szempontjából;
- R. mivel az európai erdők jelentős szerepet töltenek be a környezet javításában, a gazdaság fejlesztésében, a tagállamok fatermékekre irányuló szükségleteinek kielégítésében és a népesség jóllétének növelésében;
- S. mivel az agrárerdészet – amely olyan földhasználati rendszerként határozható meg, amelynek keretében egyazon földterületen egyszerre ültetnek fákat és folytatnak mezőgazdasági tevékenységet – a területgazdálkodási rendszerek egy olyan válfaja, amely növeli az általános termelékenységet, több biomasszát termel, karbantartja és helyreállítja a talajt, és számos értékes ökoszisztéma-szolgáltatást biztosít;
- T. figyelembe véve az erdők multifunkcionális szerepét és a kialakulásukhoz szükséges jelentős időt, valamint, hogy fontos a fajok megfelelő sokféleségének biztosítása, a

fenntartható erdőhasználat és az erdei erőforrások megőrzése és megsokszorozása fontos európai feladatot jelent;

- U. mivel a társadalmi és környezeti szempontból felelős vadászat az erdei és részben erdei régiókban is fontos szerepet tölt be a vadállomány szabályozása, illetve az állatbetegségek – például az afrikai sertéspestis – terjedésének megakadályozása terén;
- V. mivel az erdők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a talajerózió, valamint a földterületek elsivatagosodása elleni küzdelemben; mivel tanulmányok szerint a parkokban és városi környezetben található fák egyik kedvező hatása, hogy a famentes területeken mérthez képest alacsonyabb szinten tartják a hőmérsékletet;
- W. mivel a jelenlegi programozási időszakban (2014–2020) a KAP olyan célzott intézkedéseket tartalmaz, amelyek segítik a gazdasági szereplőket az erdőgazdálkodási célú kapacitásépítésben;
- X. mivel egyes erdészeti régiókban a kártevők és a rovarok – például a kis kopogóbogár és különféle gombák – tömeges inváziója figyelhető meg; mivel a természetes szarugesztenye-populációkat a gesztenyepenész tömeges behatolása érinti, amely súlyos veszélyt jelent e populációk túlélése szempontjából, ugyanakkor hosszú távon az ahhoz kapcsolódó emberi tevékenységeket, például a gesztenyetermesztést és -gyűjtést is veszélyezteti;
- Y. mivel az uniós szinten elérhető, erdőkkel kapcsolatos adatok hiányosak és eltérő minőségűek, ami akadályozza az erdőgazdálkodás uniós szintű koordinációjának lehetőségét;
- Z. mivel az illegális fakitermelés az EU-ban is folyamatosan jelen van;

A múlt – közelmúltbeli sikerek és kihívások a végrehajtás terén

1. üdvözli „Az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtása terén elért előrehaladás” című bizottsági jelentés (COM(2018)0811) közzétételét;
2. üdvözli a tagállamoknak és a Bizottságnak az uniós erdőgazdálkodási stratégia célkitűzéseinek elérését célzó intézkedéseit, valamint az Erdészeti Állandó Bizottság, az erdészettel és parafával foglalkozó civil párbeszédben részt vevő csoport, az erdőtüzekkel foglalkozó szakértői csoport, az erdőalapú iparágakkal és a kapcsolódó ágazati kérdésekkel foglalkozó szakértői csoport, valamint az érintett érdekelt felek bevonását az uniós erdőgazdálkodási stratégia többéves megvalósítási tervének kidolgozásába;
3. elismeri, hogy a jelenlegi uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtásának előrehaladásáról szóló, 2018. évi bizottsági jelentés szerint a stratégia hasznos koordinációs eszköznek bizonyult, és általánosságban szólva a stratégia nyolc plusz egy kiemelt területét viszonylag zökkenőmentesen végrehajtották, eltekintve a biodiverzitási szakpolitika keretében orvosolandó jelentős kihívásokról, valamint a „Milyen erdőkkel rendelkezünk, és hogyan változnak?” – konkrétan az erdészeti ágazattal kapcsolatos közvélekedés és tájékozottság – és a „Koordináció és kommunikáció előmozdítása” területen – konkrétan az erdőkkel kapcsolatos politikák vonatkozásában – jelentkező folyamatos kihívásokról;

4. hangsúlyozza, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás fogalom meghatározását a páneurópai FOREST EUROPE folyamat részeként nemzetközi szinten fogadták el; megjegyzi, hogy a fogalom meghatározást beépítették a nemzeti jogszabályokba és a tagállamokban alkalmazott önkéntes – pl. erdőtanúsítási – rendszerekbe;
5. hangsúlyozza, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás uniós előmozdítása az uniós erdőgazdálkodási stratégia és a közös agrárpolitika (KAP) keretében végrehajtott vidékfejlesztési intézkedések részeként általánosságban pozitív hatást gyakorolt az erdőkre és az erdők állapotára, a vidéki területeken való megélhetésre, az uniós erdők biológiai sokféleségére, és növelte az erdőalapú ágazat által kínált éghajlati előnyöket; megjegyzi azonban, hogy továbbra is szükség van a fenntartható erdőgazdálkodás kiegyensúlyozott módon történő megerősítésére annak biztosítása érdekében, hogy javuljon az erdők ökológiai állapota, javuljon az ökoszisztémák egészsége és ellenálló képessége, jobban tudjanak alkalmazkodni a változó éghajlati feltételekhez, csökkenjenek a természetes bolygatás kockázatai és hatásai, továbbá a jelen és a jövő nemzedékeinek is lehetősége maradjon az erdőgazdálkodásra, például oly módon, hogy az erdőtulajdonosok és a kkv-k célkitűzései megvalósuljanak, valamint hogy javuljon a meglévő erdők és erdős területek minősége; úgy véli, hogy az uniós erdőgazdálkodási stratégiának megfelelő eszközöket kell tartalmaznia e tekintetben; rámutat, hogy a tagállamoknak kötelességük példamutató módon fenntartható erdőgazdálkodást folytatni; úgy véli, hogy az erdőgazdálkodási modelleknek magukban kell foglalniuk az ökológiai, társadalmi és gazdasági fenntarthatóság szempontját is, vagyis az erdők és erdőterületek oly módon történő kezelését és felhasználását, amely révén azok megőrzik biológiai sokféleségüket, termelékenységüket, megújulási kapacitásukat, életerejüket és arra irányuló képességüket, hogy most és a jövőben, helyi, nemzeti és globális szinten egyaránt el tudják látni – más ökoszisztémákat nem károsító – lényeges ökológiai, gazdasági és társadalmi funkcióikat; hangsúlyozza, hogy a tulajdonjogok elismerése és védelme kulcsfontosságú a fenntartható erdőgazdálkodás iránti hosszú távú elköteleződés elérése szempontjából; megjegyzi, hogy erdőink védelme és fenntartható kezelése az általános jólétünk alapvető részét képezi, mivel ezek közhasznú szabadidős, egészségügyi és oktatási tevékenységek helyszínei, és elismeri, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítja az európai erdők biológiai sokféleségének védelmét; felszólít a megőrzött szerkezetű, fajgazdagságú és megfelelő területtel rendelkező primer erdők védelmére, ahol vannak még ilyenek; megjegyzi, hogy az őserdőkre nincs fogalom meghatározás az EU-ban, és felszólítja a Bizottságot, hogy a jövőbeli uniós erdőgazdálkodási stratégiában vezessen be egy fogalom meghatározást, amelynek kidolgozását az Erdészeti Állandó Bizottságra bízza; hangsúlyozza, hogy a különböző típusú erdők szén-dioxid-elnyelési képességével kapcsolatban eltérő vélemények fogalmazódhatnak meg, ezért úgy véli, hogy az új uniós erdőgazdálkodási stratégiának elő kell mozdítania a fenntartható erdőgazdálkodást; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban fenntarthatatlan gyakorlatok folynak, és illegális fakitermelés zajlik az uniós fa- és fatermékpiaci rendelet ellenére, és felszólítja ezért a tagállamokat, hogy tegyenek többet ennek megszüntetése érdekében, és szükség esetén javítsák vagy erősítsék meg nemzeti jogszabályaikat; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e kérdésekben hozzanak sürgős intézkedéseket, szoros nyomon követés és a meglévő uniós jogszabályok végrehajtása révén, és felszólítja a Bizottságot, hogy jogsértés esetén gyorsan indítson kötelezettségsgzési eljárásokat, és kövesse nyomon az illegális fakitermeléssel kapcsolatos ügyeket valamennyi illetékes testületen keresztül; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul zárja le az illegális fakitermelés elleni uniós szabályok célravezetőségi vizsgálatát;

6. arra következtet, hogy a tagállamok közötti, valamint a tagállamokon belüli régiók közötti különbségek megléte lényeges szempont volt az uniós szintű intézkedések fontolóra vételekor;
7. mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Unió egyes részein a hatályos uniós jogszabályok végrehajtásának elmaradása és a korrupció gyanúja illegális fakitermelést és fenntarthatatlan erdészeti tevékenységeket eredményezett; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel a korrupció ellen, és teljes körűen hajtsák végre a hatályos jogszabályokat;

A jelen - az Európai Unió erdőinek állapota

8. hangsúlyozza, hogy az EU erdői – a tengerentúli területein és legkülső régióiban található erdőket is ideértve – multifunkcionálisak, és nagy változatosság jellemzi őket a tulajdonviszonyok, a méret, a szerkezet, a biológiai sokféleség, az ellenálló képesség és a kihívások tekintetében; rámutat arra, hogy az erdők, különösen a vegyes erdők, az ökoszisztéma-szolgáltatások széles skáláját kínálják a társadalom számára, beleértve a fajok számára biztosított élőhelyeket, a szénmegkötést, a nyersanyagokat, a megújuló energiát, a jobb levegőminőséget, a tiszta vizet, a felszín alatti vizek visszatáplálását, az erózió, az aszály, az áradások és a lavinák elleni védelmet, továbbá gyógyszer-alapanyagokat, és fontos kulturális és rekreációs lehetőségeket biztosít; ugyanakkor mind e szolgáltatások láthatóan már nem teljesen biztosítottak, mivel az éghajlatváltozás és egyéb befolyásoló tényezők következtében kialakult nehéz gazdasági helyzet miatt az erdőtulajdonosok már nem tudnak újra befektetni az erdőbe; megjegyzi, hogy a legutóbbi becslések szerint az erdei fajok csupán 26%-ának és az erdei élőhelyek mindössze 15%-ának a védettségi helyzete kedvező; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az ökoszisztémák védelmét, és szükség esetén dolgozzanak ki új vagy részletesebb iránymutatásokat a fától eltérő erdészeti termékekre vonatkozóan;
9. tudomásul veszi az „Ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezése és értékelése” (MAES) kezdeményezés keretében az ökoszisztéma-szolgáltatások értékelése terén elért haladást; hangsúlyozza azonban, hogy jelenleg az ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásának, például a szénmegkötés biztosításának, a biodiverzitás erősítésének vagy a talaj javításának nincs megfelelő ellentételezése, és előfordulhat, hogy azok az erdőgazdálkodók, akik igyekeznek ezek figyelembevételével átalakítani erdőiket, ezzel veszteségeket vállalnak, jóllehet alapvető ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel az éghajlati, biodiverzitás- és egyéb ökoszisztéma-szolgáltatások megfelelő ösztönzésének és ellentételezésének lehetőségeit, hogy lehetővé tegyék az erdők gazdaságilag életképes átalakítását;
10. megjegyzi, hogy az EU erdészeti erőforrásai az elmúlt évtizedekben nőttek mind az erdőtakaró kiterjedése, mind az erdők összmenyisége tekintetében, és hogy az erdőtelepítésnek és a természetes megújulásnak köszönhetően jelenleg az EU területének mintegy 43%-át borítják erdők és egyéb erdős területek, legalább 182 millió hektáron, ami a világ összes erdőjének 5%-át teszi ki; megjegyzi, hogy a Natura 2000 hálózat fele (37,5 millió hektár) erdőterületekből áll, és hogy az európai erdők 23%-a Natura 2000 területeken fekszik, míg egyes tagállamok területének több mint felét erdők borítják és az erdőgazdálkodás gazdaságuk meghatározó eleme; kiemeli a Natura 2000 hálózattal és annak a biológiai sokféleségre, az erdőgazdálkodásra és az egyéb földhasználatra gyakorolt, Uniós-zerthe tapasztalt hatásaival kapcsolatos ismereteket

javitásának fontosságát; megjegyzi, hogy az uniós erdők 60%-a magántulajdonban van, és ezek jelentős része kis méretű (3 hektárnál kisebb) erdőgazdaság, míg a fennmaradó 40% állami tulajdonban van; hangsúlyozza, hogy az EU-ban a hasznosításra szánt erdők több mint 60%-a, világszerte pedig több mint 20%-a az önkéntes fenntartható erdőgazdálkodási normáknak megfelelő tanúsítással rendelkezik; megjegyzi továbbá, hogy a faalapú ágazatok által világszerte feldolgozott, tanúsítással rendelkező erdőkből származó hengeres faanyag aránya több mint 20%, az EU-ban pedig ez az arány eléri az 50%-ot; rámutat, hogy az ágazat legalább 500 000 embert foglalkoztat közvetlenül¹ és 2,6 millió közvetett módon² az EU-ban, és hogy a foglalkoztatás e szintjének és az ágazat hosszú távú versenyképességének fenntartása állandó erőfeszítéseket tesz szükségessé a gyakorlott és képzett munkaerő ágazatba vonzása és a munkavállalók szociális és egészségügyi ellátáshoz való megfelelő hozzáféréseinek biztosítása érdekében; megjegyzi, hogy ezek a munkahelyek hosszú távon az ellenállóképes és jól kezelt erdei ökoszisztémáktól függenek; hangsúlyozza az erdőtulajdonosok döntő szerepét a fenntartható erdőgazdálkodás végrehajtásában, és az erdők fontos szerepét a zöld munkahelyek teremtésében és a vidéki térségekben megvalósuló növekedésben; kiemeli továbbá, hogy az uniós erdőtulajdonosok és erdőgazdálkodók körében nagy hagyománya van a több funkciót ellátó erdők kezelésének, és nagy tapasztalattal rendelkeznek ezen a téren; felhívja a Bizottságot, hogy az új uniós erdészeti stratégiában szerepeltesse, hogy az erdőtulajdonosok számára támogatást, többek között pénzügyi támogatást kell nyújtani; úgy véli, az említett támogatás csak akkor nyújtható, ha a kedvezményezett fenntartható erdőgazdálkodási módszereket alkalmaz, a modern technológiákba, és az erdők multifunkcionális szerepét erősítő környezetvédelmi és éghajlat-politikai intézkedésekbe való folyamatos beruházás biztosítása érdekében, a Natura 2000 hálózathoz tartozó területek kezelésére és a tisztességes munkakörülmények megteremtésére szolgáló külön pénzügyi eszközzel; úgy véli, hogy az említett pénzügyi támogatásnak a pénzügyi eszközök, a nemzeti finanszírozás és a magánszektorból érkező finanszírozás erőteljes kombinációjából kell származnia; hangsúlyozza a vidékről való elvándorlás elkerülésének fontosságát, és alapvető fontosságúnak tartja az ökoszisztémákba való beruházást; üdvözli az erdőtelepítést és az újraerdősítést, mivel ezek megfelelő eszközök az erdőtakaró növeléséhez, különösen az élelmiszer-termelésre alkalmatlan, elhagyott területeken, a városi és városkörnyéki területek közelében, valamint – adott esetben – a hegyvidéki területeken; pénzügyileg támogatott intézkedéseket ösztönöz a kitermelt faanyagok a fenntartható erdőállomány arányában történő felhasználására, valamint adott esetben az erdőtakaró és egyéb erdős területek növelésére, különösen azokban a tagállamokban, ahol az erdőtakaró csekély, ugyanakkor ösztönzi a többi tagállamban az erdőtakaró megőrzését a lényeges ökológiai funkciókban gazdag területeken; megjegyzi, hogy Európa szárazföldi biológiai sokféleségének jelentős részben az erdők adnak otthont;

11. úgy véli, hogy az Unióban az erdővel borított területek mérete az erdőtelepítés eredményeképpen is nő, és a kereskedelmi célú erdőgazdálkodással érintett erdők nemcsak hatékonyabban kötik meg a szén-dioxidot a kezeletlen erdőkhöz képest, hanem a kibocsátásokat és az erdő állapotromlása által okozott problémákat is visszaszorítják; megjegyzi, hogy a fenntartható kereskedelmi célú erdőgazdálkodás a lehető legjobb

---

¹ Az Eurostat erdészeti adatbázisa, amely a következő címen érhető el:

<https://ec.europa.eu/eurostat/web/forestry/data/database>

² az Európai Parlament 2019. májusi tájékoztatója az Európai Unióról és az erdőkről.

módon hat az éghajlatra, és a megfelelő erdőgazdálkodást végző országokat ezért jutalmazni kell;

12. elismeri, hogy a hosszú távú állami és magánberuházások, amelyek azonos súlyt fektetnek az erdők társadalmi, környezeti és gazdasági előnyeire és a megfelelő finanszírozási és kompenzációs mechanizmusokra, segíthetnek biztosítani az erdők ellenálló és alkalmazkodóképességét, és segíthetnek elérni, hogy az erdészeti ágazat gazdaságilag életképes és környezetkímélő maradjon, miközben az EU számos célkitűzésének eléréséhez is hozzájárul, beleértve az európai zöld megállapodás sikeres végrehajtását, a körforgásos biogazdaságra való átállást és a biológiai sokféleség előmozdítását; kiemeli azt is, hogy szükség van más könnyen hozzáférhető, jól koordinált és releváns uniós finanszírozási mechanizmusokra, például pénzügyi eszközökre vagy az Európai Beruházási Bank támogatására az erdészeti projektekbe történő beruházások előmozdítása terén, amelyek a fenntartható erdőgazdálkodást és az erdőtüzek megelőzését és enyhítését célozzák, valamint a strukturális alapokra és a Horizont, az Erasmus+ és a LIFE+ programokból származó forrásokra, amelyek a fenntartható erdőgazdálkodás részeként alapvető támogatást nyújthatnak a szén-dioxid-tárolással és -megkötéssel kapcsolatos beruházásokhoz és szolgáltatásokhoz, biztosítva egyúttal a zöld megállapodással való összhangot is;
13. elismeri az erdők és az erdőalapú ágazat nyújtotta alapvető éghajlati előnyöket; megismétli, hogy az erdők és az erdőgazdálkodás környezeti, gazdasági és társadalmi vonatkozásait kiegyensúlyozott módon kell előmozdítani, ugyanakkor meg kell erősíteni az erdőkből és az erdőalapú értékláncból eredő általános éghajlati előnyöket, nevezetesen a fokozott szén-dioxid-megkötést és a fatermékek általi szén-dioxid-tárolást, valamint az anyaghelyettesítést; hangsúlyozza, hogy aktív fenntartható erdőgazdálkodás révén fenn kell tartani, elő kell mozdítani és lehetőség szerint növelni kell az erdők szén-dioxid-megkötését olyan szintre, amely lehetővé teszi valamennyi erdőfunkció fenntartható kezelését, a szén-dioxid in situ tárolását, többek között az agrárerdészeti kezelésben lévő erdőkben, a száradékban és az erdei talajban, valamint a faalapú termékekben is; rámutat, hogy az EU üvegházhatásúgáz-kibocsátásának több mint 10%-át az erdők nyelik el; hangsúlyozza, hogy előtérbe kell helyezni a fa fenntartható építőanyagként való felhasználását, mivel lehetővé teszi számunkra a fenntarthatóbb gazdaság irányába történő elmozdulást; ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a különböző piaci alapú mechanizmusokat annak érdekében, hogy ösztönözze a fosszilis tüzelőanyagok éghajlati hatásaik szempontjából előnyösebb, megújuló nyersanyagokkal való helyettesítését; hangsúlyozza a faalapú anyagok alapvető szerepét a fosszilis alapú vagy nagyobb környezeti lábnyommal bíró alternatívák helyettesítésében az olyan ágazatokban, mint az építőipar, a textilipar, a vegyipar és a csomagolóipar, továbbá, hogy az ilyen anyagok helyettesítésével járó éghajlati és környezeti előnyöket teljes mértékben figyelembe kell venni; hangsúlyozza ezenkívül azokat az egyelőre még kihasználatlan előnyöket, amelyek az egyszer használatos termékek, különösen a műanyagtermékek fenntartható faalapú termékekkel való helyettesítésével járnak; kiemeli, hogy fokozni kell a faalapú termékek körforgásos használatát is, megújuló erőforrásaink felhasználásának javítása, a hatékony erőforrás-felhasználás előmozdítása, a hulladékcsökkentés és a szén életciklusának növelése céljából, a fenntartható és helyi körkörös biogazdaság fejlesztése érdekében;
14. üdvözli, hogy a fosszilis alapú nyersanyagok és energia helyettesítésével összefüggésben folyamatos munka zajlik a fa leghatékonyabb felhasználásának előmozdítása érdekében, a lépcsőzetes felhasználás elvének megfelelően; felszólítja a

Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák a megújuló energiáról szóló irányelv átdolgozása keretében előírt, biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumok végrehajtását, és a lehető legjobban használják ki a helyettesítő hatást a széndioxid-intenzív és fosszilis alapú anyagok és energia helyettesítése révén; megállapítja ugyanakkor, hogy a bioenergiával kapcsolatos támogatási rendszerek tekintetében el kell kerülni a faalapú nyersanyagok piacának szükségtelen torzulásait; felhívja a figyelmet arra, hogy a fa és a biomassza iránti előrelátható keresletnövekedés miatt ügyelni kell a fenntartható erdőgazdálkodás alkalmazására; hangsúlyozza e tekintetben, hogy növelni kell a fosszilis tüzelőanyagok és a fosszilis tüzelőanyagokból származtatott anyagok helyettesítésére irányuló kutatás finanszírozását; megjegyzi, hogy a fa-értéklánc végén maradó maradékanyagok kedvezően használhatók biomasszaként a fosszilis alapú hőtermelés helyettesítésére, ugyanakkor – amennyiben lehetséges – a faanyagot hosszabb életciklusú felhasználásra kell fenntartani a globális szén-dioxid-tárolás növelése érdekében;

15. hangsúlyozza az erdei védősávok kedvező hatását mind a mezőgazdasági földterületek védelmére, mind pedig a mezőgazdasági terméshozamok növelése szempontjából; erőteljesen támogatja a mezőgazdasági termelők erdei védősávok fejlesztésére való ösztönzésére szolgáló módszerek kidolgozását;
16. hangsúlyozza azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet a természetes ökoszisztémákban élő virágzó fák és bokrok töltenek be a méhészeti ágazat szempontjából, a természetes beporzási folyamat támogatásában és a gyenge minőségű és/vagy sovány földterületek megerősítésének és védelmének fokozásában; sürgeti az ilyen fák és bokrok uniós támogatási programokba való beemelését, a regionális jellegzetességekre figyelemmel;
17. sajnálattal veszi tudomásul, hogy bár az EU-ban az erdőket a fenntartható erdőgazdálkodás közösen elfogadott elveinek megfelelően kezelik és az erdőtakaró kiterjedése az elmúlt évtizedekben nőtt, egy ettől eltérő megközelítést dolgoztak ki a fenntartható erdőgazdálkodásra vonatkozóan a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint a 2020. június 18-i (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló, nemrégiben elfogadott (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ összefüggésben;
18. hangsúlyozza a reziliens és egészséges erdei ökoszisztémák – többek között az állat- és növényvilág – fontosságát annak érdekében, hogy fenn lehessen tartani és fokozni lehessen az erdők által nyújtott sokféle ökoszisztéma-szolgáltatást, például a biológiai sokféleséget, a tiszta levegőt és vizet, az egészséges talajt, valamint a fát és a fától eltérő nyersanyagokat; hangsúlyozza, hogy a meglévő, önkéntességen alapuló eszközök és jogszabályok – például az Unió madár- és élőhelyvédelmi irányelvei – kihatnak a területgazdálkodási döntésekre, és azokat tiszteletben kell tartani, valamint megfelelően végre kell hajtani;
19. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági termelők és az erdőtulajdonosok kulcsfontosságú szereplők a vidéki területeken; üdvözli az erdészet, az agrárerdészet és az erdőalapú iparágak szerepének elismerését a 2014–2020-as KAP vidékfejlesztési programjában, valamint a salátarendelet keretében bevezetett fejlesztéseket; ösztönzi ezen elismerés

---

¹ HL L 198., 2020.6.22., 13. o.

megőrzését a 2021–2027-es KAP keretében és az európai zöld megállapodás végrehajtásában;

20. hangsúlyozza az erdei biomassza fenntarthatóságának ellenőrzésére vonatkozó kétlépcsős megközelítés alkalmazhatóságát és életképességét, a megújuló energiáról szóló átdolgozott irányelvben foglaltakkal összhangban; megjegyzi, hogy ezt azáltal kell elérni, hogy az Erdészeti Állandó Bizottság és a Bizottság folytatja a végfelhasználástól független fenntarthatósági kritériumok jelenleg szüneteltetett kidolgozását;
21. elismeri az erdők szerepét a rekreációs értékek és olyan, erdőkkel kapcsolatos tevékenységek biztosítása terén, mint a nem faeredetű erdei termékek, pl. a gombák és a bogyós gyümölcsök gyűjtése; felhívja a figyelmet a biomassza-eltávolítás fokozásának lehetőségeire az erdőtüzek legeltetés révén történő megelőzése formájában, megjegyzi ugyanakkor, hogy a vadon élő növényevők táplálkozása negatív hatással van a magoncokra, ezért felhívja a figyelmet a legeltetett állatok fenntartható tartásának szükségességére;

A jövő – a 2020 utáni uniós erdőgazdálkodási stratégia és az európai zöld megállapodás döntő szerepe a Párizsi Megállapodás és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendje céljainak elérésében

22. üdvözli a Bizottság európai zöld megállapodásra irányuló javaslatának közelmúltbeli közzétételét, és várakozással tekint a 2020 utáni időszakra vonatkozó uniós erdőgazdálkodási stratégia elé, amelynek illeszkednie kell az európai zöld megállapodáshoz és az uniós biodiverzitási stratégiához; úgy véli továbbá, hogy a körforgásos biogazdaság megerősítése alapvető feltétele az alacsony szén-dioxid-kibocsátású társadalom megvalósításának a zöld megállapodás végrehajtása keretében; rámutat az erdőkben rejlő potenciál további növelésének fontosságára az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérése érdekében, valamint a körforgásos biogazdaság fejlesztésének fontosságára, más ökoszisztéma-szolgáltatások, többek között a biológiai sokféleség garantálása mellett;
23. üdvözli a Bizottság 2020. évi munkaprogramját, és különösen annak elismerését, hogy az új uniós erdőgazdálkodási stratégia hozzájárul az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelő 26. Konferenciájához (COP26); e tekintetben hangsúlyozza, hogy a jövőben nem tekinthetjük úgy, hogy az erdőkön kívül nincsenek más típusú szénelnyelők, mivel ez kevésbé ösztönözné a többi ágazatot kibocsátásuk minimalizálására; kiemeli továbbá, hogy konkrét és hatékony intézkedésekre van szükség az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó stratégiák és tervek terén, amelyek magukban foglalják az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiákat, ami döntő fontosságú lesz az éghajlatváltozás bolygatásokra – pl. erdőtüzekre – gyakorolt káros hatásainak, illetve e bolygatások vidéki gazdaságra, biológiai sokféleségre és az ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtására gyakorolt káros hatásainak csökkentése szempontjából; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás erdőkre gyakorolt hatásainak mérséklése érdekében több erőforrásra és az erdőtüzek tudományos alapú kezelésére van szükség; megjegyzi, hogy amint azt a földhasználatról, földhasználat-megváltoztatásról és erdőgazdálkodásról szóló rendelet (LULUCF) is elismeri, az erdőkben található száradék mikroélelőhelynek minősül, amelytől számos faj túlélése függ, így ezt figyelembe kell venni az erdők biológiai sokféleségének és funkcionalitásának megőrzése érdekében, valamint az

éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás szükségességére figyelemmel;

24. ismételten hangsúlyozza, hogy az erdők és az erdőalapú ágazat jelentős mértékben hozzájárulnak a helyi körforgásos bioalapú gazdaságok fejlődéséhez az EU-ban; hangsúlyozza az erdők, az erdőalapú ágazat és a biogazdaság kulcsfontosságú szerepét az európai zöld megállapodás céljainak és az éghajlat-semlegesség 2050-re kitűzött céljának elérésében; hangsúlyozza, hogy 2015-ben a biogazdaság becslések szerint több mint 2,3 billió euró értékű piacot és 20 millió munkahelyet jelentett, és az Unió teljes foglalkoztatottságának 8,2%-át biztosította; megjegyzi, hogy a Horizont 2020 keretprogramon belül a biogazdasághoz kapcsolódó kutatásra és innovációra fordított minden euró hozzávetőleg 10 euró hozzáadott értéket teremt; hangsúlyozza, hogy multifunkcionális, egészséges, fenntartható módon és hosszú távú tervek mentén kezelt erdők és életképes erdőalapú iparágak nélkül soha nem fognak megvalósulni az EU környezetvédelmi, éghajlat-politikai és biodiverzitással kapcsolatos céljai; hangsúlyozza, hogy bizonyos körülmények között kompromisszumokat kell kötni az éghajlat és a biodiverzitás védelme között a biogazdasági szektorban és különösen az erdőgazdálkodásban, amely központi szerepet tölt be a klímasemleges gazdaságra való átállásban; aggódalmának ad hangot amiatt, hogy a közelmúlt szakpolitikai vitáiban nem foglalkoztak kellően ezzel a kompromisszummal; rámutat, hogy az erdőalapú ágazat és a biogazdaság felvirágoztatásához koherens megközelítést kell kidolgozni a biodiverzitás és az éghajlat védelmének összehangolására; hangsúlyozza egy piaci alapú uniós biogazdaság létrehozásának és biztosításának fontosságát – többek között az innováció és új, bioalapú termékek fejlesztésének ösztönzése révén –, amely a biomassza-anyagokat hatékonyan felhasználó ellátási láncsal rendelkezik; úgy véli, hogy a fenntartható termelés és munkahelyteremtés előmozdítása érdekében az EU-nak ösztönöznie kell a faanyagok, a fakitermelésből származó termékek és az erdészeti eredetű biomassza felhasználását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a biológiai eredetű anyagok – köztük a fahulladék – értékláncba való visszakerülését a környezettudatos tervezés ösztönzése, az újrafeldolgozás további erősítése és a fatartalmú másodnyersanyagok felhasználását, mielőtt a termékeket élelciklusuk végén elégetnék;
25. hangsúlyozza, hogy szükség van az erdészeti ágazat teljes körű, valós politikai támogatására, és e tekintetben kiemeli, hogy a 2020 utáni időszakra ambiciózus, független és önálló uniós erdőgazdálkodási stratégiára van szükség, más releváns ágazati stratégiákkal párhuzamosan; megjegyzi, hogy mivel az agrár-erdészet mezőgazdasági és erdészeti jellemzőkkel egyaránt rendelkezik, az uniós erdészeti stratégiát össze kell hangolni „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával; felszólít egy olyan új uniós erdőgazdálkodási stratégia kidolgozására, amely a fenntartható erdőgazdálkodás holisztikus megközelítésére épül, és figyelembe veszi az erdőalapú értéklánc valamennyi gazdasági, társadalmi és környezeti szempontját, valamint biztosítja az erdők többfunkciós és többdimenziós szerepének folytonosságát; hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni egy olyan összehangolt, kiegyensúlyozott és koherens uniós erdőgazdálkodási stratégiát, amely mélyebben beépül az erdőkkel, az erdőalapú ágazattal – beleértve a közvetlenül vagy közvetve az erdőben és az erdészeti ágazatban dolgozó és az erdőben élő személyeket – és az általuk nyújtott számos szolgáltatással kapcsolatos, releváns uniós jogszabályokba, tekintettel az erdőket és az azokkal való gazdálkodást közvetlenül vagy közvetve érintő nemzeti és uniós szakpolitikák növekvő számára;

26. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy a Regionális Fejlesztési Alap végrehajtása során támogassák különösen az erdei biodiverzitás csökkenésének megállítását, az őshonos, vegyes fafajták telepítésének előmozdítását és az erdőgazdálkodás javítását célzó kezdeményezéseket, végrehajtsák a projekteket, és célhoz kötötten használják fel a pénzforrásokat;
27. úgy véli, hogy az uniós erdőgazdálkodási stratégiának hídként kell szolgálnia a nemzeti erdészeti és agrár-erdészeti politikák és az erdőkkel és agrárerdőkkel kapcsolatos uniós célkitűzések között, elismerve mind a nemzeti hatáskörök tiszteletben tartása, mind a szélesebb körű uniós célkitűzésekhez való hozzájárulás szükségességét, a magán- és az állami tulajdonú erdők sajátosságainak koherens figyelembevételével együtt; cselekvésre szólít fel az erdészeti ágazat és az egész biogazdaság hosszú távú stabilitásának és kiszámíthatóságának biztosítása érdekében;
28. hangsúlyozza a tényeken alapuló döntéshozatal fontosságát az erdőkkel, az erdőalapú ágazattal és annak értékláncaival kapcsolatos uniós politikák tekintetében; kéri annak biztosítását, hogy az európai zöld megállapodás és a biodiverzitási stratégia valamennyi erdészeti vonatkozású törekvése összhangban legyen a 2020 utáni uniós erdőgazdálkodási stratégiával, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás pozitív hatást gyakoroljon a társadalomra, beleértve az erdei ökoszisztémák folytonosságát és reprezentatív jellegét, valamint a hosszú távú és stabil éghajlati és környezeti előnyök biztosítása érdekében, hozzájárulva ugyanakkor a fenntartható fejlődési célok eléréséhez; hangsúlyozza, hogy a fenntartható erdőgazdálkodással kapcsolatos minden lehetséges uniós iránymutatást a 2020 utáni uniós erdőgazdálkodási stratégia keretében kell kidolgozni;
29. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni az erdőalapú ágazat és más ágazatok – pl. a mezőgazdaság – közötti kapcsolatokat és biztosítani kell azok összehangolását a körkörös biogazdaságon belül, továbbá hangsúlyozza a digitalizáció és az oktatásba, kutatásba és innovációba, valamint a biodiverzitás megőrzésébe való beruházás fontosságát, mivel az pozitívan járulhat hozzá az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, és a munkahelyteremtéssel kapcsolatos további megoldások megtalálásához; megjegyzi, hogy az erdők a fenntartható fejlődés szerves részét képezik;
30. hangsúlyozza az agrárerdészeti rendszerek jelentőségét a vidéki területek számára, amelyek népsűrűsége nagyon alacsony, és amelyek gazdasági szempontból alig életképesek, figyelembe véve, hogy az ilyen területeken az éves jövedelmet egyéb tevékenységekből, például állattenyésztésből, idegenforgalomból és vadászatból egészítik ki, és ezeknek a területeknek elegendő finanszírozást kell biztosítani az elsivatagosodás és a túlzott mértékű kiaknázás megelőzése érdekében;
31. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás és az emberi tevékenység hatásai miatt az EU-ban már ma is előfordulnak, de a jövőben gyakoribbak és erőteljesebbek lesznek az erdőkben károkat okozó természetes bolygatások, például a tűzvészek, az aszályok, az árvizek, a viharok, a kártevőfertőzések, a betegségek és az erózió, ami az egyes vészhelyzetekhez igazított kockázat- és válságkezelést tesz szükségessé; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a 2020 utáni időszakra ki kell dolgozni egy szilárd uniós erdőgazdálkodási stratégiát, valamint kockázatkezelési intézkedéseket, például meg kell erősíteni az európai katasztrófavédelmi rezilienciát és korai előrejelző

eszközöket az ilyen eseményekre való nagyobb felkészültség és azok jobb megelőzése, az erdők ellenálló képességének növelése és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenállóbbá tétele érdekében, például a fenntartható és aktív erdőgazdálkodás végrehajtásának megerősítése, valamint kutatás és innováció révén, ami lehetővé teszi erdőink alkalmazkodóképességének optimalizálását; emlékeztet arra, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökség szerint az EU-ban az erdőkre nehezedő nyomás fő kiváltó okai között említhető a városi területek bővülése és az éghajlatváltozás; hangsúlyozza továbbá, hogy jobb támogatási mechanizmusokat, valamint pénzügyi forrásokat és eszközöket kell biztosítani az erdőtulajdonosok számára a megelőző intézkedések alkalmazásához, valamint az érintett területek helyreállításához, például a mezőgazdasági művelésre alkalmatlan, leromlott területek újraerdősítéséhez, igénybe véve speciális katasztrófaalapokat is – többek között rendkívüli beavatkozás révén –, például az Európai Unió Szolidaritási Alapját; kéri, hogy biztosítsák az uniós erdőgazdálkodási stratégia és az európai polgári védelmi mechanizmus közötti koherenciát; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy vészhelyzeti mechanizmust, és alapvetően fontosnak tartja a legelőerdő-rendszer (erdei legeltetés) támogatását az agrárerdészetre vonatkozó intézkedések keretén belül, és a tagállamok arra való ösztönzését, hogy a következő vidékfejlesztési tervben hajtsák végre ezt az intézkedést; hangsúlyozza, hogy több erőforrásra és tudományos alapú tűzvédelemre, valamint kockázatalapú döntéshozatalra van szükség, figyelembe véve az erdőtüzek társadalmi-gazdasági, éghajlati és környezeti okait; szorgalmazza egy, az éghajlatváltozással kapcsolatos közös kihívásokra történő reagálásra szolgáló elem bevezetését;

32. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a magas természetvédelmi értékkel rendelkező erdők megőrzésére, illetve szükség esetén létrehozására irányuló kezdeményezéseket, amelyek magukban foglalják az erdőtulajdonosok ösztönzéséhez és adott esetben ellentételezéséhez szükséges mechanizmusokat és eszközöket, hogy a természetes élőhelyek megőrzése mellett az ilyen erdőkkel kapcsolatos ismeretek és tudomány is fejlődhessen;
33. elismeri a biológiai sokféleség szerepét annak biztosításában, hogy az erdei ökoszisztémák egészségesek és ellenállóak maradjanak; kiemeli a Natura 2000 területek fontosságát, amelyek lehetőséget adnak többféle ökoszisztéma-szolgáltatás, többek között nyersanyagok biztosítására a társadalom számára; megjegyzi azonban, hogy e területek kezeléséhez szakmai tanácsadásra, valamint új és elegendő mennyiségű pénzügyi forrásra van szükség; hangsúlyozza, hogy a védekezési intézkedések által okozott gazdasági veszteségek tisztességes ellentételezésére van szükség; kiemeli, hogy a természetvédelmet gyakorlatias módon be kell építeni a fenntartható erdőgazdálkodásba, anélkül, hogy feltétlenül megnövelnénk a védett területeket vagy további adminisztratív és pénzügyi terheket hoznánk létre; támogatja továbbá a tagállamok kezdeményezései alapján ebből a célból létrehozott hálózatokat; felszólítja az állami, illetve regionális szereplőket, hogy adott esetben szakosodott érdekelt felekkel tárgyaljanak a folyóparti erdők újratelepítéséről, amelynek célja a biológiai sokféleségnek otthont adó élőhelyek létrehozása, amelyek megteremtésével javulnak majd az olyan ökológiai szolgáltatások, mint a felszín alatti vizeken keresztül áramló káros anyagok elnyelése; hangsúlyozza a KAP hatásáról szóló értékelő tanulmány eredményeit, amely jelzi, hogy a KAP eszközei és intézkedései hol járulhatnak hozzá jelentősebb mértékben a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célokhoz, és ösztönzi a meglévő eszközök javítására szolgáló módszerek felderítését; ösztönzi a biológiai sokféleség és az ellenálló képesség közötti kapcsolat további kutatását is;

34. megjegyzi, hogy az EU teljes erdőterületének közel 25%-a a Natura 2000 hálózaton belül található;
35. elismeri, hogy az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága által folytatott és az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet által támogatott tárgyalások egy jogilag kötelező erejű páneurópai erdészeti megállapodás megkötésére vonatkozó javaslat miatt futottak zátonyra, miután az Oroszországi Föderáció visszalépett a tárgyalásoktól; ugyanakkor továbbra is elkötelezett a fenntartható erdőgazdálkodás páneurópai és globális szintű erősítésére irányuló hatékony eszközök mellett;
36. kiemeli, hogy egyre több uniós szakpolitika foglalkozik az erdőkkel különböző szempontok alapján; ösztönzi, hogy az Erdészeti Állandó Bizottság és a tagállamok szoros bevonásával – az átdolgozott megújulóenergia-irányelv kétlépcsős megközelítésére építve – befejeződjön a jelenlegi uniós erdőgazdálkodási stratégia által létrehozott, nem végfelhasználás-vezérelt fenntarthatósági megközelítés kidolgozására irányuló, megkezdett folyamat; úgy véli, hogy a kétlépcsős megközelítést más szakpolitikákban is fel lehetne használni, melyek az erdei biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumok és az uniós szakpolitikák közötti ágazatközi koherencia biztosítását, valamint az ökoszisztémákkal kapcsolatos teljesítmények díjazását célozzák, különös tekintettel az erdők – társadalmi szempontból kiemelt fontosságú – éghajlati teljesítményére; egyúttal elismeri, hogy az európai uniós erdőgazdálkodás a legmagasabb szintű fenntarthatósági előírások szerint zajlik; megjegyzi, hogy az erdei biomasszára vonatkozó fenntarthatósági megközelítésnek figyelembe kell vennie a fa más nyersanyagokkal szembeni versenyképességének szükségességét; kiemeli a piac által kidolgozott eszközök, mint például a rendelkezésre álló erdőtanúsítási rendszerek jelentőségét és ösztönzi ezek alkalmazását, mivel ezek az eszközök alkalmasak az erdészeti erőforrások fenntarthatóságának ellenőrzésére;
37. hangsúlyozza, hogy a KAP és más erdészeti intézkedések keretében hozott erdészeti és agrárerdészeti intézkedések, valamint az EU-n belül a tisztességes és versenyképes piaci feltételek biztosítása döntő fontosságúak a fenntartható körforgásos biogazdaság sikeres kialakítása szempontjából, az uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtása mellett; emlékeztet arra, hogy a 2021–2027 közötti időszakra szóló KAP keretében folyamatosságra, valamint egyértelmű és jobb erdészeti és agrárerdészeti intézkedésekre van szükség; rámutat, hogy a KAP költségvetésének további csökkentése negatív hatással lenne a fenntartható erdőgazdálkodásba történő beruházásokra és az uniós erdészeti ágazat célkitűzéseinek elérésére; úgy véli, hogy a fenntartható erdőgazdálkodásnak látható helyet kell kapnia az új KAP stratégiai terveiben; hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell az uniós erdészeti intézkedésekhez és általában az állami támogatásokhoz kapcsolódó adminisztratív terheket, például a fás növényzet telepítése elősegítésének és megőrzésének javítása érdekében az I. és II. pillér szerinti kifizetésekhez kapcsolódó tájképi elemek és szakpolitikák esetében, valamint az erdőket érintő kihívásokra való gyors reagálást lehetővé tevő csoportmentességek lehetővé tétele révén; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a horizontális vidékfejlesztési program intézkedései, például a fiatal mezőgazdasági termelőkre vonatkozó intézkedések – legalábbis néhány tagállamban – nem terjednek ki az erdészeti tevékenységekre;
38. kiemeli a legeltetés és az erdőgazdálkodás közötti kapcsolat előnyeit, nevezetesen azt, hogy ezáltal csökken az erdőtüzek kockázata, és csökkennek az erdőgazdálkodás költségei; úgy véli, hogy e tekintetben döntő fontosságú a kutatás és az ismeretek

gyakorlati szakemberek részére történő átadása; kiemeli a hagyományos extenzív agrárerdészeti rendszerek és az általuk nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatások értékét; felszólítja a Bizottságot, hogy e célok elérése érdekében hangolja össze az uniós erdőgazdálkodási stratégiát a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiával, és mozdítsa elő az egész EU-ra kiterjedő speciális képzési programok elindítását annak érdekében, hogy felhívja a mezőgazdasági termelők figyelmét a fás növényzet mezőgazdaságba való integrálásának előnyeire és gyakorlatára; megjegyzi, hogy sok helyen nem hajtották végre a 2014–2020 közötti időszakra szóló vidékfejlesztési rendelet számos olyan intézkedését, amelyek a fás növényzet mezőgazdasági termeléssel való szándékos ötvözésének támogatására irányultak; elismeri az agrárerdészet azon képességét, hogy egyes területeken fokozza a biomasszatermelő képességet, és hangsúlyozza, hogy a vegyes ökoszisztémák több biomasszát termelnek és több légköri szén-dioxidot kötnek meg;

39. hangsúlyozza, hogy az EU-nak elegendő finanszírozást kell biztosítania az erdőalapú ágazattal kapcsolatos intézkedésekhez az ágazat új elvárásainak megfelelően, ideértve az erdőterületek fejlesztésébe, az erdők életképességének javításába, az erdei úthálózatok karbantartásába, az erdészeti technológiába, az innovációba, valamint az erdészeti termékek feldolgozásába és felhasználásába történő beruházásokat;
40. felszólítja a tagállamokat, hogy hangolják össze a különböző erdőgazdálkodási stratégiáikat és terveiket, hogy követni tudják a vonatkozó célkitűzéseket, és azokat szükség szerint időben ki tudják igazítani ahelyett, hogy mozaikszerű igazgatást hoznának létre, ami aztán veszélyeztetné a stratégiai dokumentumaikban meghatározott célok elérését;
41. sajnálja, hogy a 2021–2027 közötti programozási időszakra vonatkozó KAP-javaslat nem terjedt ki az agrárerdészetre; úgy véli, hogy alapvető fontosságú, hogy a következő KAP-rendelet elismerje az agrárerdészet előnyeit, és továbbra is előmozdítsa és támogassa az agrárerdészeti rendszerek létrehozását, helyreállítását, megújítását és karbantartását; felszólítja a Bizottságot, hogy segítse elő az agrárerdészetet támogató intézkedéseknek a tagállami stratégiai tervekben történő alkalmazását;
42. üdvözli a Bizottság által bejelentett „Farm Carbon Forest” elnevezésű kezdeményezést, amely az olyan mezőgazdasági termelőket hivatott jutalmazni, akik elkötelezik magukat a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére, illetve a szénmegkötés növelésére irányuló projektek mellett, hogy így járuljanak hozzá az új európai zöld megállapodásban meghatározott, a karbonsemlegesség 2050-re történő elérésére irányuló célkitűzés teljesítéséhez;
43. hangsúlyozza, hogy a magas szintű kutatás és innováció alapvető szerepet játszik abban, hogy az erdők, az agrárerdészet és az erdőalapú ágazat hozzájáruljon korunk kihívásainak leküzdéséhez; hangsúlyozza az EU 2020 utáni időszakra szóló kutatási és innovációs programjainak fontosságát, elismeri az Agrárkutatási Állandó Bizottság szerepét, és megjegyzi, hogy a kutatás és a technológia nagy utat tett meg az uniós erdőgazdálkodási stratégia 2013-as bevezetése óta; hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell többek között az erdei ökoszisztémákkal, a biológiai sokféleséggel, a fosszilis alapú nyersanyagok és energiaforrások fenntartható helyettesítésével, a szén-dioxid-tárolással, a faalapú termékekkel és a fenntartható erdőgazdálkodási gyakorlatokkal kapcsolatos további kutatásokat; kéri, hogy folytassák a talajjal és a talaj által az erdők éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességére és az ahhoz való alkalmazkodására,

a biológiai sokféleség védelmére és javítására gyakorolt hatásával, valamint egyéb ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásában betöltött szerepével és helyettesítési hatásaival kapcsolatos kutatás, továbbá az erdők ellenálló képességének megóvását és javítását célzó innovatív módszerekkel kapcsolatos adatgyűjtés finanszírozását; aggodalommal állapítja meg, hogy az elsődleges erdőkre vonatkozó adatok továbbra is hiányosak; hangsúlyozza, hogy az intenzívebb kutatás és finanszírozás pozitívan járulna hozzá az éghajlatváltozás mérsékléséhez, az erdei ökoszisztémák védelméhez és a biológiai sokféleség növeléséhez, a fenntartható gazdasági növekedéshez és a foglalkoztatáshoz, különösen a vidéki területeken; tudomásul veszi a Bizottság azon ajánlását, miszerint az innováció értékláncok mentén történő határozott hasznosítása segítene támogatni az erdőalapú ágazat versenyképességét; üdvözli e tekintetben, hogy az EBB éghajlattal kapcsolatos új törekvését, melynek keretében olyan projekteket finanszíroz, amelyek bővítik az erdőalapú ágazat lehetőségeit, amely jelentős szerepet játszik a fosszilis eredetű anyagok és energiaforrások helyettesítésében; méltányolja az erdőkkel kapcsolatosan – különösen a Horizont 2020 és a LIFE+ program keretében – már megvalósult kutatást és innovációt; üdvözli azokat az eseteket, ahol az eredmények hozzájárulnak a fenntartható biogazdaság fejlődéséhez, egyensúlyra törekedve a fenntartható erdőgazdálkodás különböző vonatkozásai között és hangsúlyozva az erdők többfunkciós szerepét; felszólítja a Bizottságot, hogy fektessen be az erdőkben előforduló kártevők és betegségek terjedésének megakadályozására irányuló kutatásba, és szükség esetén fokozza azt;

44. felszólítja a Bizottságot, hogy az erdészeti gépek gyártóival egyeztetve hozzon kezdeményezéseket annak érdekében, hogy e gépek tervezése környezetbarátabb legyen, ami lehetővé teszi úgy a munkavállalók biztonságának nagyobb fokú védelmét, mint az erdei talajra és vizekre gyakorolt hatás minimalizálását;
45. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az erdők összterülete az 1990-es évek óta globálisan nagy mértékben csökkent; hangsúlyozza, hogy a globális erdőirtás és erdőpusztulás komoly problémát jelent; hangsúlyozza, hogy az uniós erdőgazdálkodási stratégiának befolyást kell kifejtenie a globális politikai közegben, és magában kell foglalnia a fenntartható erdőgazdálkodás világszerte történő előmozdítására irányuló uniós külső célkitűzéseket és fellépéseket, mind kétoldalú, mind többoldalú erdészeti folyamatok révén, hangsúlyt helyezve az erdőirtás világszerte történő megállítását célzó intézkedésekre, többek között az emberi jogok megsértését nem eredményező legális, fenntartható és erdőirtástól mentes termelési és ellátási láncok támogatására, valamint az erdészeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás biztosítására; rámutat arra, hogy szakpolitikai kezdeményezéseket kell kidolgozni az EU-n kívüli problémák kezelésére, a trópusokra – a különböző trópusi országok környezetvédelmi szakpolitikáinak különböző ambíciósintjét figyelembe véve – és az ágazaton kívülről érkező, fenntarthatatlan erdőgazdálkodási gyakorlatokat kikényszerítő hatásokra összpontosítva; hangsúlyozza a behozatal nyomon követhetőségére vonatkozó intézkedések végrehajtásának szükségességét, és arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fenntarthatóság magasabb szintű normáinak megszilárdítása érdekében mozdítsák elő az együttműködést a harmadik országokkal; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az uniós fa- és fatermékpiacon rendelet és az erdészeti jogszabályok végrehajtására, az erdészeti irányításra és az erdészeti termékek kereskedelmére (FLEGT) vonatkozó cselekvési terv végrehajtását az illegálisan kitermelt vagy beszerzett fa uniós piacra való bejutásának hatékonyabb megakadályozása érdekében, ami tisztességtelen versenyt eredményez az európai erdészeti ágazat számára és az uniós piacon; ismételten hangsúlyozza, hogy tanúsítási

rendszerekre van szükség, és a fenntartható erdőgazdálkodásra vonatkozó konkrét rendelkezéseket be kell építeni a kereskedelmi megállapodásokba; szorgalmazza a fa- és fatermékekről szóló irányelvben előírt átvilágítási követelmények rendszerének egységes és szisztematikus értelmezését;

46. hangsúlyozza, hogy az oktatás és a szakértelemmel rendelkező, jól képzett munkaerő fontos szerepet játszik a fenntartható erdőgazdálkodás sikeres gyakorlati megvalósításában; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák az intézkedések végrehajtását, és a meglévő uniós eszközök, például az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EAFRD), az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az Európai Szociális Alap (ESZA) és az uniós képzési programok („Oktatás és képzés 2020”) alkalmazását a fiatalok ágazatba történő bevonásának támogatása és a képzett munkaerő hiányának ellensúlyozása érdekében;
47. kéri, hogy a kereskedelmi egyezményekben építsék be az illegálisan kitermelt fa behozatalának kérdését, és a jogsértés esetén alkalmazandó szankciókat;
48. felszólítja a tagállamokat és a faipart, hogy jelentős mértékben járuljanak hozzá annak biztosításához, hogy annyi területen végezzenek újraerdősítést, mint ahány területen erdőpusztítás történt;
49. hangsúlyozza, hogy a már meglévő rendszerek figyelembevételével és az összes érintett, az európai erdészeti információs rendszerhez kapcsolódó különböző ügyekkel foglalkozó bizottsági főigazgatóság megosztott felelősségével tovább kell fejleszteni az uniós szintű európai erdészeti információs rendszert; úgy véli, hogy ezen eszköz koordinációját az uniós erdőgazdálkodási stratégiának kell ellátnia; hangsúlyozza az európai erdészeti erőforrásokkal kapcsolatos valós idejű, komparatív, tudományos alapú és kiegyensúlyozott információk biztosításának fontosságát, az erdők és természetvédelmi területek megfelelő kezelésének és szükség esetén megőrzésének nyomon követése, és az éghajlatváltozás következményeként bekövetkező természetes bolygatások és következményeik hatásának előrejelzésére való törekvés mellett, az erdővel kapcsolatos minden uniós szakpolitika kidolgozását segítő környezeti és társadalmi-gazdasági mutatók biztosításával; megjegyzi, hogy a nemzeti erdőnyilvántartások átfogó nyomonkövetési eszközként szolgálnak az erdészeti készletek felmérésére és figyelembe veszik a regionális szempontokat; felszólítja az EU-t, hogy helyi szintű információgyűjtés céljából hozzon létre egy, a Kopernikusz Föld-megfigyelési programjaihoz kapcsolódó európai erdőmegfigyelő hálózatot;
50. üdvözli az ágazat digitalizációja felé történő elmozdulást, és felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy olyan uniós szintű digitális fatermék-nyomonkövetési mechanizmus bevezetését, amely az adatgyűjtésre, a következetes átláthatóság és az egyenlő versenyfeltételek biztosítására, és az EU-n belüli és kívüli fatermeskedelemben tapasztalt versenyellenes magatartás és szándékolt jogellenes cselekmények csökkentésére szolgál, és mindezeket egy ellenőrzési rendszeren keresztül valósítja meg; úgy véli továbbá, hogy egy ilyen ellenőrzési rendszer javítaná a jogszabályoknak való megfelelést, korlátozná és megelőzná a pénzügyi csalásokat, miközben akadályozná a kartellek létrejöttét, és megszüntetné az illegális fakitermeléssel kapcsolatos logisztikai műveleteket és mozgásokat; ösztönzi továbbá a bevált gyakorlatoknak azon tagállamok közötti megosztását, amelyek nemzeti szinten már hajtottak végre ilyen reformokat

51. hangsúlyozza, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkeznek, és központi szerepet játszanak a 2020 utáni uniós erdőgazdálkodási stratégia előkészítésében és végrehajtásában; felhívja a Bizottság Erdészeti Állandó Bizottságát (SFC), hogy támogassa a tagállamokat e feladat ellátásában; hangsúlyozza az információcsere és az érdekelt feleknek – például az erdőtulajdonosoknak és erdőgazdálkodóknak – az erdészettel és parafával foglalkozó civil párbeszédben részt vevő csoportba történő párhuzamos bevonásának fontosságát, valamint annak fontosságát, hogy fenntartsák annak rendszeres üléseit, és fokozzák a koordinációt és a szinergiákat az Erdészeti Állandó Bizottsággal; sürgeti a Bizottságot, hogy legalább évente vonja be a Parlamentet az uniós erdőgazdálkodási stratégia végrehajtásába; kéri az Erdészeti Állandó Bizottság szerepének megerősítését az érintett érdekelt felek és az uniós szintű politikák közötti koordináció biztosítása érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy a helyi és regionális hatóságok kulcsszerepet játszanak az erdők fenntartható használata és különösen a vidéki gazdaság megerősítésében; kiemeli a tagállamok közötti együttműködés megerősítésének fontosságát az új uniós erdőgazdálkodási stratégia előnyeinek fokozása érdekében; továbbá kéri a Bizottságot és az erdőt érintő hatáskörökkel rendelkező főigazgatóságokat, hogy stratégiaileg törekedjenek valamennyi erdészettel kapcsolatos munka összehangolására, és javítsák a fenntartható erdőgazdálkodást;
52. sürgeti a tagállamokat, hogy az európai faipari ágazat jövőbeli igényeinek előrevetítése érdekében részesítsék előnyben a faiparhoz és a környezetbarát építéshez kapcsolódó szakmák magas szintű szakképzésének fenntartását, valamint biztosítsák az ehhez szükséges közkiadásokat és közberuházásokat;
53. emlékeztet arra, hogy a Bizottság elkötelezte magát a meg nem feleléssel szembeni „zéró tolerancia” elve mellett; hangsúlyozza, hogy jelenleg több olyan kötelezettségzegési eljárás is folyamatban van egyes tagállamok ellen, amelyek az európai erdei ökoszisztémák pótolhatatlan értékével vannak összefüggésben, és sürgeti a Bizottságot, hogy minél előbb cselekedjen ezekben az ügyekben;
54. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamok munkaügyi felügyeleti hatóságaival együttműködve ellenőrizze, hogy a forgalomba hozott és a faipari vállalatok által használt gépek megfelelnek-e a gépekről szóló 2006/42/EK irányelvnek és rendelkeznek-e fapor-leválasztó és -elszívó rendszerrel;
55. meggyőződése, hogy az egészséges európai erdők növekedésének biztosítása érdekében az uniós erdőgazdálkodási stratégiának elő kell mozdítania és támogatnia kell a fenntartható erdőgazdálkodás végrehajtásával, az erdészeti dolgozók és vezetők szakképzésével, az erdészeti ágazatban elért eredményekkel, valamint a tagállamok között a határokon átnyúló intézkedések és információmegosztás terén folytatott együttműködés javításával kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztását; hangsúlyozza továbbá, hogy javítani kell a fenntartható erdőgazdálkodás jelentőségével kapcsolatos kommunikációt, valamint lehetőséget kell teremteni az erdők többfunkciós jellegéről és az erdőgazdálkodás által az EU valamennyi megfelelő szintjén nyújtott számos gazdasági, társadalmi és környezeti előnyről szóló tájékoztató kampányok kibővítésére, végrehajtására és koordinálására, hogy valamennyi polgár tisztában legyen ezen örökség gazdagságával, valamint azzal, hogy a társadalmi konfliktusok elkerülése érdekében erőforrásainkat kezelni kell, meg kell őrizni és fenntartható módon kell használni;

56. bátorítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék saját erdőszettel foglalkozó érdekelt feleiket arra, hogy a diákokat és más korosztályokat egyaránt célzó oktatási eszközök és programok révén a lakosság több szegmensét is megszólítsák, hangsúlyozva az erdők fontosságát mind az emberi tevékenységek, mind pedig a biológiai sokféleség és a különböző ökoszisztémák megőrzése szempontjából;
57. megjegyzi, hogy a digitalizáció és a fenntartható technológiák kulcsfontosságú hozzáadott értéket biztosítanak az erdőalapú ágazat továbbfejlesztéséhez; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a tudás- és technológiatranszfert, valamint a bevált gyakorlatok megosztását, például a fenntartható és aktív erdőgazdálkodás terén;

o

o o

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.